

Benáš Berantás

Vilija Krieskaite

SPAIMA DE BAUBAU

Traducere de Alina Hlinski

Puiul de corb Cireșel era
foarte bucuros că veverițelul
Chițibus venise să
DĂARMĂ LA EL
în noaptea aceea.

Prietenii și-au pus
pijamalele și s-au distrat
de minune

TOATĂ SEARA.

Mai întâi s-au jucat
DE-A V-AȚI ASCUNSELEA.

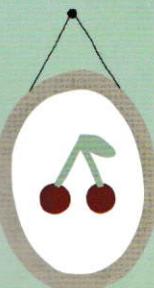
Apoi

DE-A PRINSELEA.

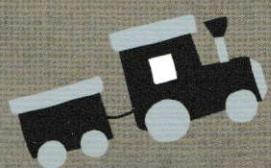

Apoi s-au

ÎNTRECUT LA FUGĂ.

Deodată ușile s-au **DESCHIS LARG.**
– E târziu, e vremea să mergem la culcare,
au spus din prag, obosiți, părinții puiului de corb.
I-au pus pe copii în paturi și s-au dus și ei să
doarmă.

- EU N-AM DE GÂND SĂ DORMI!

A luat o minge portocalie și s-a apucat să-o bată de podea.

– Mai încet, a spus Chițibus și a căscat atât de tare, încât în gura lui ar fi încăput un tort întreg de alune. O să-i trezim pe părintii tăi.

Cireșel a dat să răspundă, dar chiar atunci mingea s-a lovit de marginea patului și... a sărit pe geamul deschis.

Cei doi prieteni s-au uitat unul la altul.
Afară era întuneric ca în urechea cârtișei.

– Poți tu să te duci s-o aduci? a întrebat Cireșel.

– Sigur că da, dar... poate... mai bine mâine-dimineață...

– Chițibus! E cineva afară! a exclamat corbul deodată.

– Ți se pare, a încercat să-l calmeze prietenul lui, dar s-a îngrijorat și el.

Cei doi s-au îngrămadit într-un singur pat și s-au ascuns sub pătură. Tremurând, își doreau să se facă mai repede dimineață. Dar în cele din urmă i-a cuprins somnul.

